

Ako chlapec som mal o osem rokov staršieho kamaráta. Keď sa ženil, bol som vo veku, kedy chlapec dievčatá ani problémy s láskou vôbec nerieši. No jedna udalosť z toho obdobia ma zasiahla a dobre si ju pamätám. Bolo to krátko po jeho svadbe. Možno dva - tri týždne. Po sv. omši vyšiel s manželkou z kostola drziac sa za ruky. Pre mňa to bol pekný pohľad. Videl som, že sa majú radi, že je šťastný, a mňa to naplňalo radosťou. V tom sa ozval pán v stredných rokoch, ktorý bol pre nás autoritou a povedal: „ To je ešte čerstvé, tak sa vláčia za ruky. Veď ich to prejde, ako aj nás ostatných...“ Uvedomil som si, že ja nechcem, aby „ ich to prešlo“. Vo svojej mysli som začal loviť, či poznám dlhšie trvajúce manželstvá, ktoré vychádzajú z kostola drziac sa za ruky. Žiadne som nenašiel. „Takto dopadnúť nechcem!“ povedal som si.

O niekoľko rokov som sa ženil aj ja a zažil som niečo podobné. Obrovskú lásku, nekonečnú radosť, postupné triezvenie, nástup všednosti, problémy.... Kdesi vo vnútri som stále počul: „takto dopadnúť nechcem.“ Životná situácia, v ktorej sme sa ocitli, nás prinútila hľadať pre nás pomoc. Vďaka Bohu sme ju našli.

Je taký paradox. Ak chcem vykonávať povolanie lekára, musím sa za lekára učiť. Ak chcem byť učiteľ, musím sa za neho vyučiť. Aj murár sa musí remeslu vyučiť. A čo život v manželstve, nepotrebujem sa mu vyučiť? Určite áno. Boli sme predsa na predmanželských náukách. Celkom šesť, alebo osem vyučovacích hodín. Stačilo nám to? Až neskôr sme zistili, že nie. Ale vtedy to bolo tak. Bohu vďaka za to, že dnes ponúka Cirkev omnoho zodpovednejšiu prípravu pred manželstvom. Ale to je len prvý krok. Ani samotné vyučenie sa, totiž nestačí. Treba sa aj naučiť. To sa bežne robí praxou, teda v našom prípade správnym žitím manželstva. Podobne ako lekár či právnik sa musí stále vzdelávať, tak aj v manželstve je nutné sa ho stále učiť žiť. Len potom o nás nemusí platiť onen výrok „šak ich to prejde...“ Božie slovo v knihe Ozeáš 4,6 hovorí: „Môj ľud hynie, lebo nemá poznania.“ Božím ľuďom sme my, aj s naším manželstvom. Ak nemám poznanie, a teda neviem ako správne žiť svoje manželstvo, tak moje manželstvo hynie. Pán Ježiš v Jánovom evanéliu 8,32 hovorí: „ poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ Často žijeme a konáme len na základe vlastného, subjektívneho poznania. Prejavuje sa to tak, že sa ma dotýka a ovplyvňuje ma to, čo prežívam ja. Keďže medzi mužom a ženou je veľmi veľa rozdielností, nie som schopný svojho manželského partnera dostatočne pochopiť. To často dáva základ konfliktu, a tým aj následnému ublíženiu milovanej osobe. Preto je potrebné poznať objektívnu pravdu. Mám na mysli tú pravdu, ktorá je skrytá v poznaní Božieho plánu pre človeka.

V čase, keď sme hľadali pomoc pre naše manželstvo, dostali sme odporúčanie zúčastniť sa kurzu Rút. Mali sme sa tam dozvedieť odpovede na otázky ako žiť šťastné a pevné manželstvo. Áno dozvedeli sme sa, a začali sme sa to učiť žiť v každodennom živote. Tak sa stalo, že ani po pár rokoch manželstva nás „to neprešlo“. Až nám raz ktosi povedal: „ prestaňte, nedá sa na vás pozerieť.“ Ale to bolo vyslovené zo zranenia nenaplnenej lásky toho človeka.

Asi o 3 roky neskôr sme dostali ponuku pomáhať pri týchto kurzoch. Čo je to vlastne kurz Rút? Trojdňový „seminár“ pre manželské páry. Boh stvoril človeka a celebroual prvé manželstvo, keď zosobášil Adama a Evu. Takže On vymyslel manželstvo a návod k nemu nájdeme v Jeho slove - Biblii. A o tom je kurz Rút. Odhaľuje Boží návod ako žiť šťastné a radostné manželstvo za každých okolností a v každej jeho etape. Ponúka poznanie pravdy o mužovi a žene a o Božom zámere s manželmi. A keďže

Boh je Láska, tento Jeho plán je úžasný. Je úplne jedno, v akom stave je momentálne tvoje manželstvo. Či ho hodnotíš ako dobré, možno výborné, alebo prechádzate krízou. Či ste sa sobášili minulú sobotu, alebo už máte dokonca vnúcatá. Božie slovo je vždy aktuálne a pravdivé a spoznávanie Božieho plánu je vždy oslobodzujúce. Tým je tento kurz jedinečný. Siahajte po Božom slove ako po zdroji poznania pravdy.

Prvý kurz Rút na Slovensku sa konal niekedy v roku 1999 v prostredí komunity sv. Jána Krstiteľa. Zúčastnilo sa na ňom viacero manželských párov, ktorí zažili tieto Božie pravdy ako oslobodzujúce a zatúžili ich šíriť ďalej. Tak vznikli tímy, ktoré začali týmto kurzom, ako dobrovoľníci, slúžiť na Slovensku. Centrum pre rodinu na Sigorde je miestom, kde sú tieto kurzy organizované pravidelne. Pre zúčastnených manželov je to milostivý čas. Je dôležité, aby boli čo najmenej rušení. Preto sú ubytovaní v mieste konania kurzu, priamo v Centre, a prichádzajú bez detí. Výnimku tvoria dojčené bábätká, no v tom prípade je potrebné si zabezpečiť aj pestúnku. Pre niektorých manželov sa môže zdať nemožným odísť na tri dni od detí a zveriť ich na ten čas niekomu inému. Áno, môže to byť ťažké, ale Boh požehnáva každé rozhodnutie smerujúce k dobru manželov. Mnohé mamky vydali svedectvo, že obavy ako je to doma, ich zázračne opustili ako náhle vkročili do centra a naplnil ich obrovský pokoj. Takže ich nič nerušilo prežiť tento víkend naplno. Kapacita ubytovania je tak zároveň limitom počtu zúčastnených párov. Účastnícky poplatok zahŕňa plnú penziu a ubytovanie v dvojlôžkových izbách. Služba celého tímu je na základe dobrovoľnosti a teda zadarmo. Napriek tomu sú manželstvá, ktoré sa kurzu nemôžu zúčastniť z finančných dôvodov. To dnes nie je žiadna hanba. Existuje fond, z ktorého je možné týmto manželom pomôcť kurzu sa zúčastniť.

Program kurzu začína v piatok popoludní sv. Božskou liturgiou a končí v nedeľu obedom. V rýchlom kolobehu každodenných starostí, ktoré zažíva asi každá rodina, je kurz akýmsi bodom, v ktorom sa všetko na chvíľu zastaví. Zrazu je čas na manželský dialóg, na prechádzku v prírode, dokonca aj na večerné kino. Čo sa priebehu kurzu týka, ten je tvorený cyklom ohlásení, po ktorých je čas na rozhovor manželov k danej téme. Každý deň je slávená sv. liturgia a je vytvorený aj priestor na prijatie sviatosti zmierenia.

Prečo som napísal že je to milostivý čas? Ja osobne to zažívam na každom jednom kurze. V piatok vidím mnohé tváre unavené a niektoré veru aj smutné. A v nedeľu naopak, žiariace a radostné. A počujem veľmi veľa konkrétnych svedectiev o tom, ako Boh počas týchto troch dní mocne konal, ako sa dotýkal srdc, ako uzdravoval aj tie najhlbšie rany, ako vlieval silu robiť nové rozhodnutia, odpúšťať, dôverovať, dať ďalšiu šancu... Zažili sme, že niektorým neplodným párom Boh požehnal potomstvo. Viaceré manželské páry v rozvodovom konaní zmenili svoje rozhodnutie. Iní manželstvá sa k sebe vrátili po 22 rokoch odlúčenia. Ba strelili sme aj manželov, ktorí už boli civilne rozvedení. Tento kurz dostali do daru, aby „zistili o čo prišli“. Boh uzdravoval, a tak na úrade podpísali, že sú znova manželstvá... Boh robí len dobré veci.

Erik Ivanov

Článok bol uverejnený aj v gréckokatolíckom časopise Slovo.

O kurze rÚt sa viac môžete dozvedieť tu.